

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

Capvt LXIV. Bonis bonas, malis malas sepulturas rectè obuenire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

CAPVT LXIV.

Bonis bonas, malis malas sepulturas justissimè contingere.

I.
Iob, 17, 1.

Post mortem, sequitur sepultura. Vnde Iob ait: *Spiritus meus attenuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.* Si ergo Deus iustus erga animas tentationibus expositas, in vltimo mortis agone; quis eum iniustum dicat erga corpora, siue ea sepeliri sinat, siue insepulta relinquat? De anima Lazari, & anima Epulonis Christus hæc indicauit: *Factum est autem, ut moreretur mendiculus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahe.* En quàm boni, quàmque nobiles funeris non funeris portitores? *Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.* O miserabilem sepulturam? quàm profundum sepulchrum? quàm lamentabile funus? quàm flebilis lapis-sepulchralis, cui inscriptum est *aternitas! aternitas! heu aternitas!* Iustam esse vitamque hanc funeris pompam, & sepulturam animæ, nemo ambigat: dignus fuit Lazarus Angelorum comitatu; dignus Epulo comitatu diabolorum. Quid mirum est, si illi, qui *sicut equus & mulus* vixerunt, *sepultura asini* sepeliantur? Neque indignum est, si corpora Sanctorum honestè tumulata marmoribus, miraculis, anathematis ornentur. Fuerunt enim domicilia animarum Deo dilectarum, & instrumenta piarum operationum.

II.
Matth. 24, 12.

Qua de causa, postquam Ioannes ab Herode occisus est, leguntur discipuli eius corpus eius tulisse, & cum veneratione sepeluisse. Ad quam sepulturam significandam, & honorificè parandam Maria Magdalena effudit *alabastrum unguenti pretiosi super caput ipsius CHRISTI recumbentis.* Ob quod factum, eam Dominus defendens, dixerat: *Mittens hac unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit, immò addit, toto mundo prædicandum, quod hæc fecerit in memoriam eius.* Nicodemus certè mixturâ myrrhæ & aloes CHRISTVM à morte totum conduxit; & mulieres quoque CHRISTI vngendi causa ad monumentum venerunt. Qui mos Ægyptijs, atque etiam alijs consuetissimus fuit. Hinc corpus Iacob Patriarchæ, iussu filij Ioseph, & cadaver Asæ regis Iuda conditum fuit. Ad quem morem etiam Virgilius lib. 6, Æn, respicit de Miseno scribens:

Ioan. 19, 39.

Cor.

Corpsque lauant frigentis, & unguunt.

De CHRISTI autem sepultura Iſaias vaticinatur: *In die illa, radix Jesse, qui stit in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum eius gloriosum.* Quàm gloriosum? Primum Ioseph ab Arimathæa, potestate à Pilato obienta, corpus ex infami ligno remouit. Dein venit & Nicodemus ferens mixturam myrrha & aloës quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus IESV, & ligauerunt illud linteis, (seu inuoluerunt in sindone munda, quæ seruatur Taurini, sicut sudarium, quod fuerat super caput eius, Mogantiæ) cum aromatibus sicut mos est Iudais sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus; & in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo propter Parasceuen Iudaorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt IESVM. Quàm hoc monumentum nobile fuit? Ipsi Angeli, relicto cælo, in eo sederunt, & stellarum instar splenduerunt. Frequentârunt illud tres Mariæ, uisitârunt Apostoli; & ex eo usq; tempore, per ipsos Christiani nominis acerrimos hostes, hodieque pietatis causa, ad illud solent proficisci Christi amatores non pauci. De quo glorioso sepulchro Beda, Baronius, Gretserus, alijque complures copiosè scripserunt. Quin & in omnibus Catholicorum, templis sepulchra quæ ot annis extruuntur, quæ gloriam sepulchri illius populo repræsentent. Hunc sepulchri honorem Seruator mille titulis meruit.

Isa. II. 108

Idem habet
Matth. 27. 57.

Meruerunt & alij olim quoque sepultura honorati. Sic

III.

Saram sepeliuit Abraham, Abrahamum Isaac: Saram quidem, in spelunca agri duplici, qua respiciebat Mambre, hæc est Hebron, in terra Chanaan. Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abraba in possessionem monumenti à filijs Heth. De Abraham autem legimus: *Et deficiens mortuus est in senectute bona prouecta q; ætatis, & plenus dierum: congregatusq; est ad populum suum. Et sepelierunt eum Isaac & Ismaël filij sui in spelunca duplici, que sita est in agro Ephron filij Seor Hethai, e regione Mambre, quem emerat à filijs Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara uxor eius.* Iacob moriturus filijs benedixit: *Et præcepit eis dicens: Ego congregor ad populum meum: sepelue me cū patribus meis in spelunca duplici, qua est in agro Ephron Hethai, contra Mambre in Terra Chanaan, quem emit Abraham*

Gen. 23. 19.

Gen. 25. 8.

Gen. 49. 29.

Tert 3

GENE

cum agro ab Ephron Hethæo, in possessionem sepulchri. Ibi sepelierunt eum, & Saram uxorem eius: ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia condita jacet. Nihil splendida horum Patriarcharum sepultura pungit curiosos. Honorem, quem habent, meruerunt. Ita vixerunt, vt etiam mortuorum ossibus reuerentia deberetur.

IV.

Sapi. 18. 11.

Sed neque, si mali malè sepeliantur, scrupulum mouet; immò neque si insepulti volucris in escam dantur. De Ægyptijs à diuino zelo percussis dicit Scriptura: *Similiter omnes, vno nomine mortis, mortuos habebant innumerabiles. Nec enim ad sepeliendum vini sufficiebant.* Hæc plagâ dignerant. Quare iusta debet, non dura vocari. Exposita sunt cadauera mortuorum, oculis transeuntium, vt desinerent mortem promereri, immò quia meruerant, dum infantes Hebræorum ipsi exponerent, vt vicissim & ipsi exponerentur. Esse hoc genus pœnæ admodum graue Ecclesiastes docet illis verbis: *Si genuerit quis plures centum liberos, & vixerit multos annos, sepulturaq; careat, de hoc ego pronuntio, quòd melior illo sit abortiuus.* Et in regnorum libris,

Ecl. 6. 3.

S Augustin. lib. de cura pro mora. hab. cap. 7. Ierem. 8. 1.

ait S. Augustinus, inuenitur, *Deum per Prophetam minari alteri Propheta, qui eius transgressus est verbum, quòd non inferetur cadauer eius in sepulchrum patrum eius.* Minatur hoc & Ieremias his verbis: *In illo tempore, ait Dominus: Eycient ossa regum Iuda, & ossa Principum eius, & ossa Sacerdotum, & ossa Prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis: & expandent ea ad solem & lunam, & omnem militiam cali, qua dilexerunt, & quibus seruierunt, & post qua ambulauerunt, & qua quæserunt, & adorauerunt: non colligentur, & non sepelientur, in sterquilinum,*

Ierem. 14. 16, *super faciem terra erunt.* Et alio loco: *Et non erit qui sepeliat eos; ipsi & uxores eorum, filij & filia eorum: & effundam super eos malum suum.* Rursumque alibi: *Non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terra erunt: & gladio & fame consumentur: & erit cadauer eorum in escam volatilibus cali, & bestijs terra.*

cap. 6. 4.

Ac paulò post: *Et morientur grandes, & parui in terra ista: & non sepelientur, &c.* Ad Ioachim filium Iosia regem Iuda, hæc dicit Dominus: *Sepultura asini sepelietur, putrefactus & projectus extra portas Ierusalem.* Tales, inutilia terræ pondera, indigni sunt

quos

quos terra intra viscera sua recipiat. Hinc intumulati jacent, hinc belluas pascunt, quod pueris contigit petulantibus illis. Elisæus ascendit in Bethel, cumq; ascenderet per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei dicentes: Ascende calue, ascende calue. Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini; egressi q; sunt duo ursi de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Tali sepulchro impij merentur sepeliri: qui conuicijs Prophetam tamquam bestia lacerauerunt, ipsi quoque fuere dentibus bestiarum lacerandi. Ciuilis etiamnum poena, quibusdam criminibus est statuta, vt, sicut quidam, more Vestalium violatarum, viui sepeliuntur, ita alij in aëre suspensi coruis cedant in prandium; alij in flumen abijciuntur, dolio, non feretro inclusi; nimirum, qui se ipsos suspenderunt, aut alio pacto interemerunt. Quamobrem, sicut omnes Deum laudant, in titulis, monumentis, & elegantibus sepulchris sanctorum hominum, quorum pretiosa est mors in conspectu DEI, si que etiam in conspectu hominum pretiosa: ita meritò etiam diuina iustitia suspicienda est, cum impios sepulchri honore priuat. Habet enim utique Deus in hominum sepulchras jus maius, quam quicumque ciuiles magistratus.

Esse autem partem supplicij, decreto magistratus vel ciuilis, vel Ecclesiastici, beneficio sepulchrae priuari, & filijs aquilae deuorandum exponi, clarum est non solum ex illis Ecclesiae statutis, quibus excommunicati, & haeretici Ecclesiasticam sepulchra & loco sacro, suffragijq; viuorum excluduntur, sed etiam ex decretis veterum Romanorum, in quibus multa de religione sepulchrorum: enimuerò etiam poenae legibus addita: *Qui hoc, vel illud commiserit, insepultus abijciatur: sicut illud apud dei lamentos: Qui parentes in calamitatibus deseruerit, insepultus abijciatur: Homicida insepultus abijciatur. Sic ad popularem se sum pro Milone loquitur Cicero, cum infelicis dicit cadaver Publy Clody fuisse, quod honore illo, & consueto funeri pompa caruerit. Verum est, quosdam Gentilium Philosophos extitisse, qui curam sepulchri non habuerunt: vt Diogenes Cynicus, qui cum morti proximus, & sub arbore jacens, interrogaretur, vbi vellet tumulari, respondit, vt sic eum permitterent. Cumq; amici admonerent, de laniatione*

4. Reg. 2. 23

V.

L. Viues in 10. de ciui. 6. 12.

Idem Viues loc. cit.

tione cadaveris: Apponite, inquit, mihi baculum, quo aues & canes abigam. Atqui nihil senties, inquit illi. Si nihil sentiam, respondit Diogenes, quid mihi oberit laniator? Idem fecit Menippus, & panem fuit istud Cynicis omnibus commune. Theodorum Cyreneum, Cicero in Tusculanis scribit, Lysimacho crucem minitanti, respondisse: Terribilis sit hac purpuratis tuis, mea nihil interest, humine jam, an sublimi putrescam. Eadem est Socratis sententia in Phædone Platonis,

Cardan. li. 2.
de consol.

Theodoret.
lib. 9. contr.
Græc.

Lactant. li. 6.
Instit. c. 12.

Laudat, pro Christiano ultra rectum, hæc talia Diogenis, aliorumque responsa Cardanus, approbans & illud, quod ex Seneca refert, sepulturam, non mortuorum, sed viuentium causa vsurpari, ne & odore, & aspectu cadaverum offendantur viuentes. Adhuc immitius Massageræ, Hircani & Tibareni apud Theodoretum, qui planè vsu sepulturæ ignorabant. Quidquid sit de Diogene, qui multa Cynicè, & dixit, & fecit, plerosque tamen reliquos, rectè scribit Lactantius non dixisse, non esse sepelienda mortuorum corpora, sed si id fortè non fiat, nihil admodum esse incommodi; neque esse, cur id aliquem valde angat; quare ea in re, non tam præcipientium, quàm consolantiũ functos officio, vt si fortè id sapienti euenerit, non se ob id miserum putet. Et sanè, quidquid dixerint vel Cynici, vel Stoici, negari tamè nequit, aliquod malum esse corporis insepulti, aliqui nec ciuilis, nec Ecclesiasticus magistratus, neque ipsa diuina Scriptura, malefactorum pœnis id minarentur, neque illa, apud Catullum, Ariadna quæta esset, cum in insula destituta à Theseo, beneficio suo commemorato, diceret:

Catull. in
Nuptijs Pelei
& Theridis.

VI.
Bisciola t. 2.
subsec. lib. 5.
cap. 1.

S. Augustin.
lib. de cura
pro mortuis.
cap. 2.

Psal. 78. 2.

Pro quo dilaceranda feris dabor alicibusq;

Præda, nec injecta tumulabor mortua terra.

Quod malum tantò magis æstimabant, quia apud Ethnicos ea opinatio inualuerat, vt copiosè ostendit Bisciola, sepulturam in magnam mortuorum commodum cedere, quòd quorum corpora jacerent insepulta, inquietas haberent animas, vt ex 6. Æneid. memorat D. Augustinus. Inter mala certè enumeratur à Dauide ab hostibus illata: *Posuerunt morticina feruorum tuorum, escas volatilibus calis; carnes Sanctorum tuorum bestijs terra.*

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem, & non orat, qui sepeliros,